

PROP DE VOSALTRES

L'abat del monestir de Poblet

Estimats diocesans:

El dia 11 de juliol vinent, solemnitat de sant Benet, fra Rafael Barrué i Broch rebrà la benedicció abacial de la Comunitat de Santa Maria de Poblet de mans de l'abat general de l'Orde del Cister, fra Mauro Giuseppe Lepori, durant la missa conventual que se celebrarà a les 12 h al temple del monestir.

Aquest és el text de la senzilla invitació que vaig rebre a principis del mes de juny. Em va omplir d'alegria i vaig respondre immediatament a la Comunitat confirmant la meua presència com a bisbe de Lleida a aquest acte tan significatiu. També hi assistirà el bisbe emèrit. Els dos coincidim en la importància eclesial d'aquest esdeveniment i volem representar-hi tota la nostra diòcesi. Molts de vosaltres coneixeu el monestir perquè, encara que pertany a l'Arxidiòcesi de Tarragona, està molt a prop de les nostres poblacions. A la carretera que va de Lleida a Tarragona hi ha un indicador als voltants de Vimbodí i Montblanc que assenyalava el seu emplaçament, a uns cinquanta quilòmetres del centre de la nostra diòcesi. Els qui no el coneixien els convido a anar-hi, i gaudiran del bell paratge i de l'històric edifici monacal.

Permeteu-me, ara, unes dades històriques. L'any 1153 el Comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, va donar uns terrenys de cultiu a una comunitat de monjos a la comarca de la Conca de Barberà. En la magnífica obra del pare Agustí Altisent (Santa Coloma de Queralt, 1923 - Poblet, 2004), *Història de Poblet*, publicada el 2014 a càrrec de Maria Bonet i Octavi Vilà (aquest últim, anterior abat del mo-

nestir i actual bisbe de Girona) s'explica la fundació de la comunitat de l'Orde del Cister, els seus orígens, el seu desenvolupament i la seva gran esplendor durant els segles XIV i XV fins a la desamortització dels béns eclesiàstics del segle XIX, amb la conseqüent desaparició de la comunitat, i la recuperació de l'espai i d'habitants a mitjan segle XX. Donem gràcies al Senyor per la gran quantitat de membres de la Vida Consagrada que han viscut al llarg dels segles en aquest espai glorificant Déu i evangelitzant el país amb la coherència de les seves vides i la manifestació del seu carisma.

Afegeixo també unes dades sobre l'Orde del Cister. La primera generació de l'Orde està representada pel seu fundador, sant Robert, que, amb els seus companys, surten del monestir de Molesme i funden el de Cîteaux, a la Borgonya francesa, l'any

1098. Fan una comunitat monàstica basada en la fidelitat estricta a la Regla de sant Benet i porten una vida extraordinàriament austera, caracteritzada per una extrema pobresa i pel treball manual agrícola com a única font de recursos. Després ingressà sant Bernat, fundador de Claravall, que va proposar una espiritualitat interpretada a la llum del monacat oriental i el retorn a la puresa de la Regla benedictina. Ell hi va imprimir una reforma radical, gràcies a la seva superioritat moral i el seu poder d'atracció, de tal manera que la difusió del Cister va ser ràpida, amb innumbrables vocacions i una forta expansió. Les comunitats cistercenques van tenir molta influència en els diversos aspectes de la societat: en l'art (arquitectura), el cultiu del camp, el tractament de l'aigua; i, per descomptat, en el més important de la vida conventual com és l'oració i la litúrgia. El «resa i treballa» (*ora et labora*), la renovació autèntica de l'Església i, en concret, del monacat, la participació en la construcció d'Europa tal com ara l'entendem... són els impulsos de tots aquells que acudeixen a una comunitat religiosa contemplativa. Per tot el que s'ha dit us convido que visiteu Poblet i us proposo una estada de meditació i de revisió de la pròpia vida en un retir monàstic. M'agraireu el consell perquè descobrireu un món interior que sustenta la vida de gran quantitat de creients. És possible que alguns de vosaltres ja ho hàgiu fet i ho hàgiu aconsellat a d'altres persones.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Reunions de treball dels delegats de Comunicació i de Salut

Els delegats i tècnics de comunicació de les deu diòcesis amb seu a Catalunya es van reunir, el 12 de juny a Lleida, en una de les seves trobades ordinàries per abordar temes comuns que tenen a veure amb la forma com es fa arribar la tasca de l'Església a l'opinió pública. Abans de la trobada de treball, el bisbe Salvador va acompanyar els delegats a una visita a l'església de Sant Llorenç, on la historiadora de l'art, Mont-

serrat Macià, va explicar els detalls artístics i arquitectònics del temple.

Per la seva part, el Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) de la Conferència Episcopal Tarraconense es va reunir el dia 13 a la Casa del Bisbat de la Seu d'Urgell en la darrera trobada del curs 2023-2024. L'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Eric Vives, va agrair la seva tasca de coordinació de la Pastoral de la Salut a Catalunya.

CERCA DE VOSOTROS

El abad del monasterio de Poblet

Queridos diocesanos:

El próximo día 11 de julio, solemnidad de san Benito, fray Rafael Barrué i Broch recibirá la bendición abacial de la Comunidad de Santa María de Poblet de manos del abad general de la Orden del Cister, fray Mauro Giuseppe Lepori, durante la misa conventual que se celebrará a las 12 horas en el templo del monasterio.

Este es el texto de la sencilla invitación que recibí a principios del mes de junio. Me llenó de alegría y me dispuse a responder inmediatamente a la Comunidad comunicando mi asistencia como obispo de Lleida a este significativo acto. También asistirá el obispo emérito. Los dos coincidimos en la importancia eclesial de este acontecimiento y queremos representar en el mismo a toda nuestra diócesis. Muchos de vosotros conocéis el monasterio. Está muy cerca de nuestras poblaciones aunque pertenece a la Archidiócesis de Tarragona. En la carretera que une Lleida con Tarragona hay un indicador en los alrededores de Vimbadó y Montblanch que señala el emplazamiento del monasterio, a unos cincuenta kilómetros del centro de nuestra diócesis. A quienes no lo conozcan les invito a que lo hagan, disfrutarán del hermoso paraje y del histórico edificio monacal.

Permitidme anotar unos datos históricos. El año 1153 el conde de Barcelona, Ramón Berenguer IV, donó unos terrenos de cultivo a una comunidad de monjes en la comarca de la Conca de Barberà. La posterior fundación de la comunidad de la Orden del Cister, sus orígenes, su desarrollo y su gran esplendor durante los siglos XIV y XV hasta la desamortización de los bienes eclesiásticos del siglo XIX con la consecuente desaparición de la comunidad y la recuperación del espacio y de habitantes a mediados del siglo XX; todo lo podéis leer en la magnífica obra del padre Agustí Altisent (Santa Coloma de Queralt, 1923 - Poblet, 2004), *Historia de Poblet*, publicada en 2014 a cargo de María Bonet y Octavi Vilà (este último, anterior abad del monasterio y actual obispo de Girona). Damos gracias al Señor por la gran cantidad de miembros de la Vida Consagrada que han vivido a lo largo de los siglos en este espacio glorificando a Dios y evangelizando a sus semejantes con la coherencia de sus vidas y la manifestación de su carisma.

Y ahora unos datos sobre la Orden del Cister. La primera generación de la Orden está representada por san Robert, el fundador que, con sus compañeros salen del monasterio de Molesme y fundan el de Cîteaux, en la Borgoña francesa, el año 1098, comunidad monástica basada en la fidelidad estricta a la Regla de san Benito. Fue una vida extraordinariamente austera, caracterizada por una extrema pobreza y por el trabajo manual agrícola como única fuente de recursos. Con el ingreso de san Bernardo, que fundó en Claravall y propuso una espiritualidad interpretada a la luz del monacato oriental y el retorno a la pureza de la Regla benedictina. Fue una reforma radical la que imprimió san Bernardo por su superioridad moral y su poder de atracción; tanto que la difusión del Cister fue rápida, con innumerables vocaciones y una fuerte expansión. Las comunidades cistercienses tuvieron mucha influencia en los diversos aspectos de la sociedad como el arte (arquitectura), el cultivo del campo, el tratamiento del agua; por supuesto lo más importante en la vida conventual como es la oración y en la liturgia. Reza y trabaja (*ora et labora*), renovación auténtica de la Iglesia y, en concreto, del monacato, participación en la construcción de Europa tal como ahora la entendemos... son los impulsos de todos aquellos que acuden a una comunidad religiosa contemplativa. Por todo lo dicho os invito a que visitéis Poblet y os sugiero una estancia de meditación y de revisión de la propia vida en un retiro monástico. Me agradeceréis el consejo porque descubriréis un mundo interior que sustenta la vida de gran cantidad de creyentes. Es posible que algunos de vosotros ya lo habéis realizado y lo habéis aconsejado a otros.

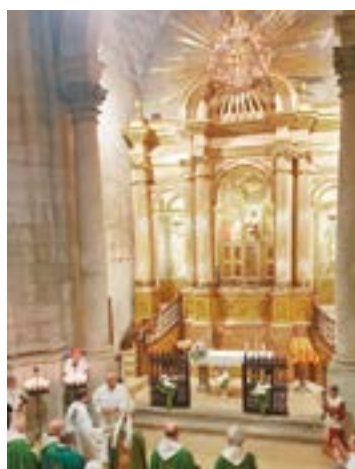
Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Restaurat l'altar de Montserrat

Elis fidels i devots de la Mare de Déu de Montserrat van poder veure el 16 de juny, per primera vegada, el resultat de la restauració de l'altar de la Moreneta de la Catedral de Lleida, inaugurat i beneït després de recuperar el seu antic esplendor. El bisbe Salvador, acompanyat pel monjo de Montserrat i rector de la basílica, el P. Joan M. Mayol, va presidir l'Eucaristia solemnitzada pel Petit Cor de la catedral.

Els restauradors José A. Ferrer i Lluís Capdevila, després de 45

dies de treball, també van assistir a l'acte inaugural. La restauració es va completar els dies següents, a falta només d'un petit detall. L'altar va ser un projecte de l'arquitecte Lluís Domènech l'any 1955 i hi van treballar els millors artistes d'aquells anys, com el tallista Ramon Borràs, que el tallà amb fusta de pi; l'artesà Lluçà Oliva, que el daurà; i Vilarró i Valls, que decorà els plafons. Ara s'ha recuperat netejant-lo i respectant la seva policromia original.

Premis artístics a alumnes de l'Episcopal

Una quarantena d'alumnes del Baxillerat Artístic del Col·legi Episcopal participen cada dos anys en un concurs que té com a lema «La Verge de Montserrat», amb la idea —més enllà del treball curricular artístic— d'apropar la figura de la Mare de Déu a la societat. Els alumnes guanyadors,

acompanyats per la seva professora, Eva Salas, van fer una presentació de les obres guanyadores durant la celebració de la missa del passat dissabte.

La parròquia obsequia amb 150 € l'obra guanyadora, amb 100 € el segon classificat i amb 50 € la resta de finalistes.

El santuari dels frarets reobre per sant Antoni de Pàdua

Els Terciaris Franciscans de Lleida van celebrar, el passat 13 de juny, la festa de sant Antoni de Pàdua reobrint per tercer any consecutiu, i després de deixar els frarets la ciutat de Lleida l'agost de 2022, el santuari del carrer Vila Antònia. Desenes de lleidatans van poder visitar l'església durant tota la jornada per poder venerar al seu interior la imatge de sant Antoni, dipositant-hi ciris i recollint el tradicional panet beneït.

L'acte central de la festa va ser l'Eucaristia celebrada a les set de la tarda i presidida pel religiós

del convent dels caputxins d'Igualada, P. Francesc Miquel Sánchez, amb el santuari ple de gom a gom.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Jesús ha ressuscitat no sols per a si mateix, sinó també per a nosaltres, a fi de rescatar totes les felicitats que no s'han realitzat en les nostres vides. La fe expulsa la por, i la resurrecció de Crist mou la tristesa com la pedra del sepulcre» (4 d'abril).

@Pontifex_es: «L'alegria de l'Evangeli és aquesta: som estimats per Déu amb tendresa i misericòrdia. I estem cridats a fer ressonar aquest anunci joïós en el món, testimoniant-lo amb la nostra vida, perquè tots descobreixin la bellesa de l'amor de Déu manifestat en Jesús» (5 d'abril).

@Pontifex_es: «Preguem junts per la pau, especialment en la turmentada Ucraïna i a Palestina i Israel. Que l'Esperit del Senyor Ressuscitat il·lumini i sostingui a quants treballen per disminuir la tensió i afavorir gestos que facin possible la negociació» (7 d'abril).

@Pontifex_es: «La maternitat de Maria és la via per a trobar la tendresa paterna de Déu, el camí més directe, més fàcil. La Mare, en efecte, ens condueix a l'inici i al cor de la fe, que és un do immens que ens fa fills estimats, estada de l'amor del Pare» (8 d'abril).

La Mare de Déu de Montalbà al Certamen Marià

L'Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida ha convocat el 157è Certamen Literari Marià, que en aquesta edició estarà dedicat a la Mare de Déu de Montalbà, venerada a la seva ermita del poble de Preixana (Urgell), a la diòcesi de Solsona. L'Acadèmia ha fet públiques les Bases de la convocatòria d'aquests singulars Jocs Florals 2024 per lloar la Mare de Déu, on s'especifiquen les pautes que han de seguir els autors que concorrin al Certamen. Les Bases contem-

plen la concessió de set premis, sis en l'apartat de Poesia i un de Prosa, amb un Primer Premi de Poesia i Flor Natural del Certamen que atorga el bisbe Salvador dotat amb 800 € a la millor poesia que lloï la Verge Blanca de l'Acadèmia.

La data de termini per a la presentació dels treballs clourà el 2 de setembre de 2024. Pel que fa a l'acte de lliurament de premis, aquest tindrà lloc el diumenge 6 d'octubre al paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Conveni amb l'Ajuntament per la cessió d'ús de l'església vella del Pont de Suert

L'alcaldeessa del Pont de Suert, Iolanda Ferran i Closa, i el rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, Mn. Jofred Rendón Ramírez, han signat aquest dijous en presència del bisbe Salvador un conveni de cessió d'ús de l'església vella del Pont de Suert. Segons aquest acord, l'Ajuntament podrà utilitzar l'espai que actualment acull la col·lecció de l'art religiós del conjunt de les esglésies i ermites de l'Alta Ribagorça des de fa anys. Aquesta col·lecció està museïtzada per afavorir la seva visita.

El conveni estableix les condicions perquè l'Ajuntament pugui avançar obres de manteniment i conser-

vació de l'edifici, al mateix temps que pugui celebrar-hi activitats de promoció cultural, especialment visites guiades.

Nou curs d'Exercicis espirituals en la Vida Quotidiana

L'Equip d'Espiritualitat Ignasiana de Lleida, format per laics i jesuïtes, convoca una nova edició dels Exercicis espirituals en la Vida Quotidiana (EVQ) per al curs 2024-2025 que començaran a l'octubre. Aquests exercicis van dirigits a qualsevol persona que es preguntí què vol Déu de la seva vida i quin és el seu camí de la felicitat. Els interessats en inscriure-s'hi o els qui vulguin més informació poden contactar a través del correu electrònic (espiritualitat.santignasi@gmail.com) o per WhatsApp/te-
lèfon 620 720 055 (Carles).

REFLEXIONS

Enmig de la gent

Utilitzo el transport públic, especialment el metro, amb persones de molt diverses procedències, ètnies, colors, edats i, de ben segur, creences; en hores punta, venint de casa o tornant-hi. La majoria van o venen de la feina; en alguns, el que porten suggereix situacions: radiografies, instruments musicals, eines de treball...; d'altres porten criatures molt petites a la llar infantil o a casa dels avis, o en venen; els infants, adolescents i joves es dirigeixen a l'escola, a l'institut o a la universitat; d'altres, amb maletes i bosses voluminoses, baixen a les estacions que transborden amb les estacions de tren; algunes persones molt probablement no van enlloc, potser no saben on anar. Uns pocs llegeixen algun diari o llibre; una colla nombrosa té el mòbil a les mans, totalment captats... Persones pulcrament vestides, o informalment els més joves; d'altres amb roba de treball neta que es percep bruta després de la jornada laboral. La majoria silenciosos; alguns conversen, pocs ho fan cridant. De tant en tant uns músics interpreten melodies, uns venedors ofereixen mercaderies o un captaire ens demana una almoïna. És un espai que afavoreix els petits gestos: un somriure, cedir el seient, deixar passar, donar una informació que ens demanen...

M'hi trobo bé enmig de tantes persones, enmig de la gent. Darrera de tants rostres hi ha un seguit d'històries que només Déu coneix i assumeix. Moments de joia i dolor, abaltiment i esperança, companyia i solitud, salut i malaltia, generositat i egoisme, il·lusió i desencís, amor i odi, serenor i bogeria...; i enmig de tots i embolcallant-nos, la misericòrdia i l'amor de Déu. En aquests vagons i entre tanta gent la història de la salvació es fa realitat, es fa transparent i abastable. És un bon moment per a la pregària ocasional. Preguar per totes aquelles persones, pels seus neguits i pels seus anhels.

«Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena. En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor» (Mt 9,35-36).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Os 2,14.15b-16.19-20 / Sl 144 / Mt 9,18-26]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Aquila i Priscila, esposos i màrtirs, deixebles de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / Sl: 113B / Mt 9,32-38]. Mare de Déu Reina de la Pau; sants Agustí Zhao Rong, prev. i companys, mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodoric Ba-

lat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / Sl 104 / Mt 10,1-7]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Bolta, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dijous [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-30]. Sant Benet (†547), abat patriarca dels monjos d'Occident, copa-

tró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 50 / Mt 10,16-23]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.

13. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / Sl 92 / Mt 10,24-33]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels

Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Am 7,12-15 / Sl 84 / Ef 1,3-14 (o bé, més breu: 1,3-10) / Mc 6,7-13]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim de València.

Diumenge XIV de durant l'any (B)

COMENTARI

«Els profetes només són mal rebuts en el seu poble»

La incredulitat és una constant en la nostra vida i en la vida del poble d'Israel. Ho veiem clarament en la primera lectura quan Déu encomana a Ezequiel que vagi a predicar al poble d'Israel però ja li diu que és un poble de rebels que s'han alçat contra mi. I encara rebla el clau: *Tant ells com els seus pares fins avui mateix no han deixat mai de ser-me infidels*. Voldrà dir això que Déu ja no es manifestarà més a aquest poble? Certament que no. La voluntat de salvació de Déu no s'esgota mai. Per això li diu: *Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: Això diu el Senyor Déu, perquè han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells*. La missió d'Ezequiel se'ns presenta com impossible: predicar a un poble acostumat a no fer cas de les paraules dels profetes. Però ell ha de predicar; el poble ha de saber que Déu el continua estimant i s'hi fa present per mitjà dels profetes. El mateix passa amb Jesús. Es presenta al seu poble Natzeret. I després d'ensenyar a la sinagoga, tothom en sentir-lo se n'estranyava i deia: *Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans. I se n'escandalitzaven*. No el van voler creure. El coneixien massa: *No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó?* Com és possible que Déu pugui actuar a través d'ell! Si és un com nosaltres! Per això Jesús diu clarament: *Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, i entre els de casa seva*. Ens costa creure que Déu pot parlar a través de persones aparentment normals i corrents. Cal obrir-se al Senyor, no tancar-se a la seva veu. Pau, precisament diu: *Estic content de gloriar-me de les meves febleses, gràcies a elles tinc dintre meu la força del Crist. Quan soc feble, és quan soc realment fort*. A nosaltres ens costa escoltar el Senyor que ens parla a través de persones de vegades molt febles. El Sínode ens convida a escoltar l'Esperit Sant que parlarà a través de moltes persones: no siguem rebels; obrim-nos al Senyor; no ens «escandalitzem»; fem-li cas!

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquells dies, l'Esperit entrà dintre meu, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: «Fill d'home, t'envio al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envio a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: «Això diu el Senyor Déu», perquè, ni que siguin un poble que sempre es revolta, han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells.»

► Salm responsorial (122)

R. *Tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.*

A vós, que teniu el tron dalt del cel, / aixeco els meus ulls. / Com l'esclau té els ulls posats / en les mans del seu amo. R.

Com l'esclava té els seus ulls / en les mans de la mestressa, / tenim els ulls posats en el Senyor, / fins que s'apiadi de nosaltres. R.

Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos, / estem saturats de menyspreu. / La nostra ànima n'està ben saturada, / dels escarnis dels altius, / del menyspreu dels insolents. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 12,7-10)

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgulleixi, ha permès que em clavessin com una espina a la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè m'enorgulleixi. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me'n deslliuri, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més com més febles són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves febleses; gràcies a elles tinc dintre meu la força del Crist. M'agrada ser feble i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan soc feble és quan soc realment fort.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 6,1-6)

En aquell temps, Jesús anà a Natzeret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte començà a ensenyar a la sinagoga. Tothom, en sentir-lo, se n'estranyava i deia: «D'on li ve tot això? Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, no viuen aquí entre nosaltres?» I se n'escandalitzaven. Jesús els digué: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva.» I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava.

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquellos días, el espíritu entró en mí, me puso en pie, y oí que me decía: «Hijo de hombre, yo te envío a los hijos de Israel, un pueblo rebelde que se ha rebelado contra mí. Ellos y sus padres me han ofendido hasta el día de hoy. También los hijos tienen dura la cerviz y el corazón obstinado; a ellos te envío para que les digas: «Esto dice el Señor». Te hagan caso o no te hagan caso, pues son un pueblo rebelde, reconocerán que hubo un profeta en medio de ellos.»

► Salmo responsorial (122)

R. *Nuestros ojos están en el Señor, esperando su misericordia.*

A ti levanto mis ojos, / a ti que habitas en el cielo. / Como están los ojos de los esclavos / fijos en las manos de sus señores. R.

Como están los ojos de la esclava / fijos en las manos de su señora, / así están nuestros ojos / en el Señor, Dios nuestro, / esperando su misericordia. R.

Misericordia, Señor, misericordia, / que estamos saciados de desprecios; / nuestra alma está saciada / del sarcasmo de los satisfechos, / del desprecio de los orgullosos. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 12,7-10)

Hermanos: Para que no me engría, se me ha dado una espina en la carne: un emisario de Satanás que me abofetea, para que no me engría. Por ello, tres veces le he pedido al Señor que lo apartase de mí y me ha respondido: «Te basta mi gracia: la fuerza se realiza en la debilidad». Así que muy a gusto me glorió de mis debilidades, para que resida en mí la fuerza de Cristo. Por eso vivo contento en medio de las debilidades, los insultos, las privaciones, las persecuciones y las dificultades sufridas por Cristo. Porque cuando soy débil, entonces soy fuerte.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,1-6)

En aquel tiempo, Jesús se dirigió a su ciudad y lo seguían sus discípulos. Cuando llegó el sábado, empezó a enseñar en la sinagoga; la multitud que lo oía se preguntaba asombrada: «¿De dónde saca todo eso? ¿Qué sabiduría es esa que le ha sido dada? ¿Y esos milagros que realizan sus manos? ¿No es este el carpintero, el hijo de María, hermano de Santiago y José y Judas y Simón? Y sus hermanas ¿no viven con nosotros aquí?». Y se escandalizaban a cuenta de él. Les decía: «No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa». No pudo hacer allí ningún milagro, sólo curó algunos enfermos imponiéndoles las manos. Y se admiraba de su falta de fe. Y recorría los pueblos de alrededor enseñando.